Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 30. Warszawa, dnia 20 września 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji (sprawy prenumeraty) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, tel. 678-40, sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Warszawa, ul. Senatorska 29 (Galerja Luxemburga) sklep Nr. 22, tel. 696-87.

Z dniem 15 września 1935 r. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (sprawy prenumeraty) została przeniesiona do gmachu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 54—55.

III. PISMA OKÓLNE.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

160.

OKÓLNIK Nr. 54

z dnia 10 września 1935 r.

w sprawie instrukcji o dowodach osobistych cudzoziemców.

(Nr. AC. 76-d-21-12)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Postępowanie władz administracji ogólnej z dowodami osobistemi cudzoziemców normuje załączona do niniejszego okólnika Instrukcja o dowodach osobistych cudzoziemców. Z postanowieniami jej winni zaznajomić się dokładnie wszyscy urzędnicy, prowadzący sprawy paszportowe i cudzoziemców.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego okólnika w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia i okólniki:

a) Okólnik Nr. 27 (Nr. AE. 176) z dn. 15. II.1922 w sprawie odbierania dokumentów legitymacyjnych od osób, uzyskujących obywatelstwo polskie (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 844, poz. 3),

b) Zarządzenie z dn. 28.VI.1926 Nr. BO. 7900/26 o postępowaniu urzędów administracyjnych z paszportami cudzoziemskiemi (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1038, poz. 21),

c) Okólnik Nr. 141 (Nr. AP.376/8) z dn. 31.VII.1928 o zatrzymywaniu dowodów osobistych cudzoziemców (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 137, poz. 6),

d) Okólnik Nr. 254 (Nr. AC.694/2) z dn. 16. XI.1929 o dowodach osobistych dla cudzoziemców o nieustalonej przynależności państwowej (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 141, poz. 13),

e) Okólnik Nr. 83 (Nr. AP.2600/1) z dn. 26.V.1930 o paszportach nansenowskich dla cudzoziemców (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1051 poz. 44).

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

3 zał.

INSTRUKCJA O DOWODACH OSOBISTYCH CUDZOZIEMCÓW.

I.

Wyjaśnienie wstępne.

§ 1. Zadaniem niniejszej Instrukcji jest unormowanie postępowania władz administracji ogólnej z dokumentami, przewidzianemi w art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 13.VIII.1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 465) i w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23.XII.1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996).

§ 2. Jak wynika z przepisu, zawartego w art. 9 rozporządzenia o cudzoziemcach, należy odróżniać: a) dowody osobiste, wydawane przez władze obce własnym obywatelom (ust. 1) lub cudzoziemcom (ust. 3), tudzież b) dowody osobiste, wydawane cudzoziemcom przez władze polskie (ust. 2).

§ 3. Dokumenty, wydawane przez władze obce (§ 2 a)), mogą być uważane za ważne dowody osobiste, o ile czynią zadość warunkom, określonym w przepisach polskich, to znaczy: stwierdzają tożsamość i przynależność państwową cudzoziemca, uprawniając go jednocześnie, pod warunkami, przewidzianemi w przepisach polskich, do przekraczania granic polskich. Ponieważ dokumenty te znane są powszechnie pod nazwą paszportu, przy pomocy tego terminu są określane w niniejszej Instrukcji.

§ 4. Dokumenty, wydawane cudzoziemcom przez władze polskie (§ 2 b)), mają charakter tymczasowy, to znaczy mogą służyć cudzoziemcowi do czasu uzyskania możności zaopatrzenia się w paszport (§ 3). Dokumenty te określane są w niniejszej Instrukcji, w przeciwieństwie do „paszportu“, terminem „tymczasowy dowód osobisty“.

§ 5. Ilekroć Instrukcja niniejsza ma na myśli lub zawiera przepisy wspólne dla paszportów i tymczasowych dowodów osobistych, wówczas posługuje się ogólnym terminem ustawowym „dowód osobisty“.

II.

Rodzaje tymczasowych dowodów osobistych.

§ 1. Dwa są rodzaje tymczasowych dowodów osobistych, które władze administracji ogólnej mogą, w myśl § 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14.IV.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 548), wydawać cudzoziemcom:

a) ŚWIADECTWO TOŻSAMOŚCI, zwane potocznie paszportem nansenowskim i oznaczane dalej skrótem S. T. oraz

b) DOWÓD TOŻSAMOŚCI DLA CUDZOZIEMCA, oznaczany dalej skrótem D. T.

§ 2. S. T. (paszporty nansenowskie), uchwalone 5 lipca 1922 r. na międzynarodowej konferencji w Genewie, mogą być wydawane tylko osobom, przebywającym na obszarze R. P., poczuwającym się, zgodnie z tekstem S. T. (d'origine russe), do narodowości rosyjskiej, które najpóźniej w dniu 5 lipca 1922 r. znalazły się poza granicami Z. S. R. R., posiadały przed wojną światową obywatelstwo cesarstwa rosyjskiego i nie nabyły żadnego innego obywatel-

stwa lub nabyte przed dniem 5 lipca 1922 r. obywatelstwo sowieckie przed tymże dniem utraciły.

Uwaga 1.: S. T. mogą być również wydawane żonom i dzieciom ślubnym osób, wspomnianych w poprzednim ustępie, o ile ukończyły 16 lat życia i o ile nie posiadają określonego obywatelstwa. To samo dotyczy dzieci nieślubnych kobiet, które mają prawo do S. T.

Uwaga 2.: Paszport nansenowski, wydany przez obce państwo, nie może być uważany za dowód, iż posiadacz jego czyni zadość wszystkim warunkom, określonym w § 2, a to z tego powodu, że na konferencji z dn. 5.VII.1922 r. nie ustalono dokładnie, kogo należy uważać za t. zw. uchodźcę rosyjskiego (refugié russe) i dlatego każde państwo przy wydawaniu paszportów nansenowskich kieruje się własnemi zasadami.

§ 3. D. T. mogą być wydawane cudzoziemcom, przebywającym na obszarze R. P., którzy, odpowiadając warunkom podanym w § 2, odmawiają przyjęcia S. T. lub którzy nie czynią zadość warunkom, podanym w § 2. W tym drugim przypadku D. T. może być wydany, o ile cudzoziemiec nie posiada paszportu i udowodni, że nie może go otrzymać z powodów przez władze polskie honorowanych. W razie nasuwających się wątpliwości co do niemożności otrzymania przez cudzoziemca paszportu, należy z urzędu przeprowadzić korespondencję z właściwym urzędem obcego państwa w celu stwierdzenia, czy istotnie zachodzi przypadek odmowy wydania paszportu oraz na jakich podstawach odmowa ta opiera się. Jeżeli powody odmowy albo inne okoliczności nastręczają wątpliwości co do wydania D. T., należy sprawę przesłać do decyzji władzy przełożonej.

III.

Wydawanie tymczasowych dowodów osobistych.

§ 1. Władzą właściwą do wydawania tymczasowych dowodów osobistych jest starosta tego powiatu, w którym przebywa cudzoziemiec, a w powiatach miejskich — starostowie grodzcy oraz w województwie śląskiem Dyrektor Policji.

§ 2. Tymczasowy dowód osobisty służy cudzoziemcowi jako dokument podróży na wyjazd zagranicę oraz jako dokument, przeznaczony dla stwierdzania tożsamości i uwidaczniania w nim zezwoleń na pobyt oraz innych notatek urzędowych. Brak zamiaru wyjazdu zagranicę nie może być przeszkodą dla wydania tymczasowego dowodu osobistego.

§ 3. Ponieważ, zgodnie z art. 9 rozporządzenia z 1926 r. o cudzoziemcach, cudzoziemców obowiązuje przymus posiadania dowodów osobistych, zadaniem władzy administracji ogólnej jest dopilnowanie, aby wszyscy cudzoziemcy czynili zadość temu obowiązkowi.

§ 4. S. T. i D. T. nie mogą być wszakże wydane osobom, które:

a) przekroczyły granice polskie na mocy dokumentów, ustalonych w przepisach specjalnych, jak w umowach o małym ruchu granicznym, w umowach turystycznych i t. p.,

b) podlegają postanowieniom §§ 22 i 23 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14.IV.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 548) i z dn. 26.VI.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 525),

c) przekroczyły granice polskie nielegalnie, skutkiem okoliczności od nich niezależnych i bez zamiaru pozostania w Polsce. Osoby te należy zaopatrywać w celu umożliwienia im swobodnego wyjazdu z Polski w t. zw. administracyjne wizy pobytowe, przewidziane w § 46 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 8.XI.1929 r. (Dz. U. R. R. Nr. 76, poz. 575).

§ 5. W przypadkach świadomie nielegalnego przekroczenia granicy państwowej, połączonego z zamiarem pozostania w Polsce, tymczasowy dowód osobisty może być wydany takim tylko osobom, które posiadają wszelkie warunki dla uzyskania prawa azylu lub za pozostawieniem których w Polsce przemawiają specjalne okoliczności.

§ 6. S. T. oraz D. T. są, w myśl art. 52 ust. 2 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, dokumentami publicznemi i jako takie stanowią, w myśl ust. 1 tegoż artykułu, zupełny dowód tego, co w nich zostało urzędowo stwierdzone. W związku z tem, w celu zdobycia należytej podstawy dla wypełnienia rubryk: „nazwisko i imię", „rok (data) urodzenia", „miejsce urodzenia", „imię ojca", „imię matki", „stan", „imię dzieci", „wiek dzieci" i „przynależność państwowa" (w D. T.), należy z reguły żądać od stron złożenia dokumentów (oryginałów lub należycie uwierzytelnionych odpisów) z akt stanu cywilnego oraz dowodu obywatelstwa. O ile cudzoziemiec nie może złożyć wymaganych dokumentów, tymczasowy dowód osobisty może mu być wydany, jednak po uprzedniem ustaleniu w drodze postępowania administracyjnego jego imienia (imion) i nazwiska tudzież imion rodziców. Co się tyczy rubryk: „rok (data) urodzenia", „miejsce urodzenia", „stan", „imię dzieci", „wiek dzieci" i „przynależność państwowa", — mogą być one wypełnione również na podstawie zeznania cudzoziemca, jednak z umieszczeniem przy każdej z nich zastrzeżenia przy pomocy wyrazu „rzekomo". Zastrzeżenie to ulega skreśleniu po złożeniu brakujących dokumentów. Zeznanie cudzoziemca winno być złożone w formie protokółu, po uprzedzeniu go o skutkach za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, wypływających z art. 16 p. 2 i art. 17 rozporządzenia z 1926 r. o cudzoziemcach, z art. 22 p. 5 rozporządzenia o granicach Państwa i z art. 140 § 1 oraz art. 195 Kodeksu Karnego. O dokonanem uprzedzeniu należy umieścić w protokóle wyraźną wzmiankę z uwagi na art. 140 § 2 Kodeksu Karnego.

IV.

Kontrola dowodów osobistych.

§ 1. Należy stale prowadzić ścisłą ewidencję terminów ważności paszportów i dążyć przy pomocy wszelkich prawem przewidzianych środków do tego, aby cudzoziemcy zawczasu zaopatrywali się we właściwych konsulatach w ważne paszporty albo też, aby opuszczali Polskę przed upływem terminu ważności posiadanego paszportu lub obcej wizy powrotnej, oczywiście o ile nie chodzi w poszczególnych przypadkach o osoby, które posiadają wszelkie warunki dla uzyskania prawa azylu lub o osoby, za pozostawieniem których w Polsce przemawiają specjalne okoliczności. Jeżeli w paszporcie umieszczona jest obca wiza powrotna i termin jej ważności jest krótszy od terminu ważności paszportu należy w takich przypadkach prowadzić ewidencję terminów ważności wiz powrotnych, nie zaś ewidencję terminów ważności paszportów.

§ 2. Władze, powołane do wydawania tymczasowych dowodów osobistych (cz. III, § 1), prowadzą dla kontroli KSIĄŻKĘ TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH (wzór Nr. 1), do której muszą być wpisane wszystkie wydane tymczasowe dowody osobiste.

§ 3. Poszczególne rubryki tej książki należy wypełniać według następujących wskazówek:

a) Pozycje kolejne w rubryce 1, stanowiące zarazem numery wydawanych tymczasowych dowodów osobistych, winny każdego roku zaczynać się od liczby 1, aby ustalenie ilości wydanych w danym urzędzie w danym roku kalendarzowym tymczasowych dowodów osobistych było łatwe. O ile cudzoziemiec zgubił S. T. lub D. T. i zgłasza się po duplikat, należy tę okoliczność zanotować w rubryce 1 przez złamanie danej pozycji przez literę D (np.1384/D). W przypadku wymieniania posiadanego S. T. lub D. T. na nowy egzemplarz, należy postąpić analogicznie, łamiąc daną pozycję przez stosowną liczbę rzymską, a więc: jeżeli wymiana zachodzi pierwszy raz, należy daną pozycję złamać przez I, przy drugiej wymianie — przez II i t. d.

b) W rubryce 2 podrubryka S. T. przeznaczona jest dla ŚWIADECTW TOŻSAMOŚCI, zaś podrubryka D. T. — dla DOWODÓW TOŻSAMOŚCI DLA CUDZOZIEMCA. Z chwilą wydania jednego z tych dokumentów, należy w stosownej podrubryce wstawiać kreskę pionową.

c) Każdy blankiet tymczasowego dowodu osobistego, wypuszczony z Drukarni Państwowej, ma wydrukowany swój numer, a niekiedy i serję. Te właśnie cechy należy uwidaczniać w rubryce 3 (np. S. II. Nr. 066 519).

d) W rubryce 4 podrubryki a i b należy wypełniać drukowanemi literami, aby odczytywanie nazwisk i imion było łatwe.

e) Wypełnianie rubryki 5 pozostawia się do uznania władz administracji ogólnej dla przypadków szczególnych.

§ 4. W dniu 31 grudnia każdego roku KSIĄŻKA TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH winna być pod ostatniemi pozycjami podkreślona w taki sposób, aby dalsze dopisywania były niemożliwe, zaopatrzona w pieczęć urzędu i podpisana przez jego kierownika. O ile miejsce na to pozwala, winna być prowadzona w ciągu następnych lat aż do zupełnego zapisania.

§ 5. O każdym bez wyjątku wydanym S. T. lub D. T. należy równocześnie zawiadomić władzę, która zarejestrowała danego cudzoziemca, załączając wyciąg ze stosownych rubryk KSIĄŻKI TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH. O ile cudzoziemiec nie został nigdzie zarejestrowany, należy go zarejestrować przed wydaniem S. T. lub D. T.

V.

Wypełnianie tymczasowych dowodów osobistych.

A. ŚWIADECTWA TOŻSAMOŚCI.

§ 1. Poszczególne rubryki S. T. należy wypełniać jak następuje:

1. Rubryka: „Nr. . . . . .“ winna być wypełniona liczbą, pod którą S. T. zostało wpisane do rubryki 1 KSIĄŻKI TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH, łamaną przez rok wydania, np. 112/1935, 29/1936.

2. Na prawo od powyższej rubryki i na tym samym z nią poziomie należy wpisywać „II egzemplarz“ „III egzemplarz“ i t. d. lub „Duplikat“ (cz. IV. § 3 — a).

3. Rubryka: „Ważne do ══════“ Jako termin ważności należy przyjmować z reguły okres lat trzech. Termin ważności S. T. nie może być przedłużony. Z chwilą kończenia się tego terminu, należy wydać nowe S. T.

4. Rubryki: „Nazwisko i imię“ należy wypełniać drukowanemi literami w brzmieniu i kolejności, podanych w metryce urodzenia. Imię używane w życiu codziennem należy podkreślać. Pseudonimów nie wolno wpisywać. Jeżeli S. T. przeznaczone jest dla kobiety zamężnej, która ma prawo do nazwiska męża, należy po nazwisku mężowskiem wpisać nazwisko panieńskie oraz nazwiska z poprzednich małżeństw według formuły: „z domu . . . . I voto . . . . II voto . . . .“.

5. Rubryka: „Data urodzenia“. Oprócz roku, należy podawać również dzień i miesiąc urodzenia.

6. Rubryka: „Miejsce urodzenia“. Oprócz nazwy miejscowości, należy wskazać również państwo, na którego obszarze uchodźca rosyjski urodził się, jeżeli państwem tem nie jest Rosja.

7. Rubryka: „Zawód“ ma być wypełniona na podstawie oświadczenia uchodźcy rosyjskiego.

8. Rubryki: „Imię ojca“ i „imię matki“. O ile dana osoba posiada lub posiadała kilka imion, należy podać wszystkie.

9. Rubryka: „Dawne miejsce zamieszkania w Rosji“ ma być wypełniona na podstawie oświadczenia uchodźcy rosyjskiego.

10. W rubryce: „Obecne miejsce zamieszkania" należy wyraz „zamieszkania" przekreślić, zastępując go wyrazem „pobytu" i podać adres, pod którym uchodźca rosyjski mieszka w chwili otrzymywania S. T.

11. Rubryki: „Wzrost", „Włosy", „Oczy", „Twarz", „Nos", „Znaki szczególne" wypełnia władza na podstawie własnej obserwacji. Rubryka: „Wiek" przeznaczona jest dla żony, ponieważ wiek właściciela S. T. podany zostaje w rubryce, omówionej w p. 5.

12. Rubryka: „Uwagi" służy do wskazania, w związku z tem, co powiedziano w cz. II § 2 i w cz. III § 5, daty opuszczenia przez uchodźcę rosyjskiego Rosji przy pomocy formuły: „Opuścił (a) Rosję . . . . . w dniu . . . . 19 . . r., co stwierdzono na podstawie . . . . ". Podstawą zapisu winien być przedewszystkiem dostatecznie wiarygodny dokument i dopiero w razie braku dokumentu zeznanie cudzoziemca. W tym drugim przypadku należy w podanej formule uczynić zastrzeżenie przez wstawienie po wyrazie „Rosję" w miejscu zakropkowanem wyrazu „rzekomo" i przez skreślenie wyrazów „co stwierdzono na podstawie . . . . .". Przy spisywaniu zeznania cudzoziemca należy postąpić stosownie do wskazówki, podanej w cz. III § 6 (dwa końcowe zdania).

13. Rubryki: „Żona" i „Dzieci". Przy wypełnianiu danych o żonie i dzieciach należy w rubryce „Wiek" podawać nie ilość lat życia, a datę urodzenia. Żona i dzieci mogą być wpisane do S. T. męża — ojca lub matki, o ile nie posiadają określonego obywatelstwa (cz. II. § 2 uwaga 1), dzieci—nadto, o ile nie mają skończonych lat 16. Jeżeli żona i dzieci posiadają obywatelstwo polskie lub inne, nie mogą być wpisane do S. T. uchodźcy rosyjskiego. Z chwilą stwierdzenia, że dziecko wpisane do S. T. ojca lub matki ukończyło lat 16, należy je skreślić z tego dokumentu i wydać mu samoistny tymczasowy dowód osobisty lub wezwać do zaopatrzenia się w paszport. Wpisanie do S. T. żony uchodźcy rosyjskiego nie zwalnia jej od obowiązku posiadania na ogólnych zasadach własnego dowodu osobistego. Gdyby wszakże kobieta zamężna chciała wyjechać zagranicę z mężem na mocy wspólnego dokumentu podróży, należy na S. T. męża umieścić fotografję żony, a posiadany przez nią dowód osobisty zatrzymać za pokwitowaniem do powrotu z zagranicy. Po powrocie z zagranicy należy odebrać wspólne S. T., zwracając jednocześnie kobiecie zamężnej za pokwitowaniem zatrzymany dowód osobisty, zaś jej mężowi wydając nowe S. T.

14. Fotografja winna należycie oddawać podobieństwo osoby, którą wyobraża; fotografje drobnych rozmiarów, grupowe, zdjęcia z profilu i t. p. należy odrzucać. Fotografja winna być tak umocowana, aby odjęcie jej było trudne bez uszkodzenia S. T. Na fotografji winna być odciśnięta pieczęć urzędowa w taki sposób, aby część pieczęci znajdowała się na fotografji bez uszkadzania jej wyrazistości, część zaś na S. T.

15. Rubryka: „Podpis posiadacza". Nie należy żądać od uchodźców rosyjskich, aby swe podpisy składali w języku polskim. Jeżeli uchodźca jest analfabetą, należy w miejscu, przeznaczonem na podpis, umieścić umiejętnie odcisk daktyloskopijny palca wskazującego prawej ręki, a jeżeli go brak — odcisk innego palca z zaznaczeniem, od którego mianowicie palca odcisk pochodzi. Byłoby pożądane, aby zdjęć daktyloskopijnych dokonywała osoba w tem wyszkolona.

§ 2. Na drugiej stronie S. T. należy umieszczać notatki urzędowe w następującej, o ile możności, kolejności:

1. Wzmianka „Okazicielowi zostało przyznane prawo azylu decyzją . . . . z dnia . . . . 192 . . . r. Nr. . . . . ." musi być umieszczona, jeżeli uchodźca rosyjski złoży kartę azylu, wydaną mu w swoim czasie na mocy Okólnika Nr. 6 z dn. 8 VI.1921 r.

2. Wzmianka „Okaziciel przebywa stale w Polsce od 1.I.1921 r. i może być zatrudniony w granicach zezwolenia na pobyt przez każdego pracodawcę bez zezwolenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej" musi być umieszczona, jeżeli uchodźca rosyjski wykaże, że przebywa w Polsce nieprzerwanie co najmniej od 1.I. 1921 r. (art. 8 p. 3 rozporządzenia o ochronie rynku pracy — Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 54, poz. 472) i posiada zezwolenie na pobyt w celu zarobkowym.

3. Wzmianka „Pobyt na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, lwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego oraz powiatów augustowskiego, grodzieńskiego i suwalskiego woj. białostockiego wzbroniony bez uprzedniego zezwolenia właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej" musi być umieszczona z uwagi na §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 18.XI. 1927 r. o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej, przedłużonego ostatnio do dnia 1.I.1936 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 102, poz. 786).

4. Wzmianka „Zezwala się na pobyt w powiecie . . . . w ciągu . . . . dni — tygodni — miesięcy — lat, licząc od dnia dzisiejszego, w celu $\frac{\text{zarobkowym}}{\text{niezarobkowym}}$: . . . ." musi być umieszczona, w związku z przepisem zacytowanym w poprzednim punkcie, każdemu uchodźcy rosyjskiemu, który za zgodą właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej przebywa lub chce przebywać na obszarze, wyszczególnionym we wzmiance, podanej w p. 3.

5. Wzmianka „Zezwolenie na pobyt w powiecie . . . . zostało cofnięte decyzją starosty . . . . z dn. . . . . . . 19 . . r. Nr. . . . . . ., od dn. . . . . poczynając" musi być uczyniona w przypadku, przewidzianym w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

6. Wzmianka „Pobyt przymusowy wyznaczony w . . . . decyzją starosty . . . . z dn. . . . . . . 19 . . r. Nr. . . . . . “ musi być umieszczona w przypadku, przewidzianym w § 36 ust. 1 rozporządzenia o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 76, poz. 575).

7. Wzmianka „Wyjazd z miejsca przymusowego pobytu w . . . . dozwolony decyzją starosty . . . . z dn. . . . . . 19 . . r. Nr. . . . . . na okres . . . . . . dni — tygodni“ musi być umieszczona w przypadku przewidzianym w § 36 ust. 2 rozporządzenia o ruchu cudzoziemców.

§ 3. Strony trzecia i czwarta przeznaczone są na wizy władz polskich i obcych, tudzież na stemple organów granicznych.

§ 4. Wzmianki, o których mowa w § 2 oraz wizy i stemple organów granicznych winny być umieszczane z całą starannością w porządku chronologicznym, ażeby odtworzenie przebiegu pobytu uchodźcy rosyjskiego w Polsce i przekraczania przezeń granic państwowych nie nastręczało trudności. Winny być one robione dla łatwego odczytania przy pomocy stempli oraz zaopatrywane, o ile tego wymagają obowiązujące przepisy, w pieczęć urzędową, datę i podpis.

§ 5. W razie zapełnienia S. T. i braku miejsca na dalsze notatki urzędowe, wizy lub stemple organów granicznych, nie należy dolepiać luźnych kartek, ale wydać nowe S. T., przenosząc do niego z zużytego dokumentu te notatki urzędowe, które są jeszcze aktualne.

B. DOWODY TOŻSAMOŚCI DLA CUDZOZIEMCA.

Strona 1.

§ 1. Rubryka: „Nr. ....“ winna być wypełniona liczbą, pod którą D. T. został zapisany w rubryce 1 KSIĄŻKI TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH, łamaną przez rok wydania, np. 78/1935, 43/1936.

§ 2. Na prawo od powyższej rubryki i na tym samym z nią poziomie należy wpisywać „II egzemplarz“, „III egzemplarz“ i t. d. lub „Duplikat“ (cz. IV § 3 lit. a)).

§ 3. Rubryka: „Nazwisko i imię“. Na pierwszem miejscu należy drukowanemi literami wpisać nazwisko, potem dopiero imię lub imiona. Pozostałe wskazówki, podane w cz. A. § 1 p. 4, stosują się analogicznie tutaj.

§ 4. Rubryka: „Narodowość“ winna być obowiązkowo wypełniona stosownie do oświadczenia cudzoziemca.

§ 5. W rubryce: „Miejsce zamieszkania lub adres“ należy skreślać wyrazy „Miejsce zamieszkania lub“ i podać adres, pod którym cudzoziemiec mieszka w chwili otrzymywania D. T.

Strona 2.

§ 6. Rubryki: „Rok urodzenia“, „Imię ojca . . . matki . . .“, „Wzrost“, „Twarz“, „Włosy“, „Oczy“ i „Znaki szczególne“ winny być wypełniane w myśl wskazówek, podanych w cz. A. § 1 p. p. 5, 8 i 11.

§ 7. Rubryka: „Miejsce urodzenia“. Oprócz nazwy miejscowości, należy wskazać również państwo, na którego obszarze cudzoziemiec urodził się (np. Nancy - Francja, Hamburg-Niemcy).

§ 8. Rubryka: „Stan“. Tu należy wpisywać „wolny(a)“, jeżeli cudzoziemiec(ka) nie zawierał(a) związku małżeńskiego lub jeżeli zawarty związek małżeński został rozwiązany przez śmierć, rozwód lub unieważnienie małżeństwa, albo wyraz „żonaty“ lub „zamężna“, jeżeli związek małżeński trwa.

§ 9. Rubryka: „Zatrudnienie“ winna być wypełniona na podstawie oświadczenia cudzoziemca.

§ 10. Rubryka: „Dzieci“. Przy wypełnianiu danych o dzieciach należy w rubryce „Wiek“ podawać nie ilość lat życia, lecz datę urodzenia. Wpisywać należy tylko dzieci, które nie mają skończonych lat 16 i nie posiadają obywatelstwa polskiego. Dzieci wpisane być winny do D. T. tego z rodziców, którego obywatelstwo dzielą. Z chwilą stwierdzenia że dziecko, wpisane do D. T. ojca lub matki skończyło lat 16, należy je skreślić z tego dokumentu i wydać mu samoistny tymczasowy dowód osobisty lub wezwać do zaopatrzenia się w paszport.

Strona 3.

§ 11. Do fotografji i rubryki „Podpis posiadacza“ stosują się analogicznie uwagi podane w cz. A § 1 p. p. 14 i 15.

Strona 4.

§ 12. Rubryka: „Przynależność państwowa“. Mogą tu być trzy odmiany: 1) jeżeli cudzoziemiec posiada określone obywatelstwo, należy podać nazwę państwa, którego jest obywatelem (np. Stany Zjednoczone, Z. S. R. R., Niemcy); 2) jeżeli cudzoziemiec nie posiada określonego obywatelstwa, ale wiadomem jest, jakie obywatelstwo posiadał ostatnio, należy pisać: „nieustalona, ost. polska“, „nieustalona, ost. rosyjska“ i t. p.; 3) jeżeli cudzoziemiec nie posiada określonego obywatelstwa i nie jest znane jego ostatnie obywatelstwo lub jeżeli nigdy żadnego obywatelstwa nie posiadał, należy wpisać wyraz „nieustalona“.

§ 13. Rubryka: „Termin ważności dowodu osobistego kończy się z dniem“. Jako termin ważności należy z reguły podawać okres lat trzech.

Strona 5.

§ 14. Rubryki: „Termin ważności dowodu tożsamości przedłuża się do dnia“ winny być wypełnione w taki sposób, aby każde przedłużenie ważności D. T. nie przekraczało lat trzech. Jeżeli wszakże fotografja przestała oddawać po-

dobieństwo osoby, należy zamiast przedłużenia ważności wydać nowy D. T.

Strony 6—8.

§ 15. Rubryka: „Adnotacje władz" służy do wzmianek urzędowych. Ze względu na szczupłość miejsca konieczne jest, aby na każdej stronie były umieszczane najmniej 2—3 wzmianki. Gdyby nie starczało na nie miejsca na str. 6—8, w takim razie należy użyć stron 9—12, zmieniając odpowiednio znajdujący się na nich nagłówek. Kolejność i treść tych wzmianek została podana w cz. A § 2 p. p. 2—7. Wzmianka, podana w cz. A § 2 p. 1, może być umieszczona w D. T. jedynie takiej osoby, która, mając prawo do S. T., odmówiła przyjęcia go, posiada wszakże kartę azylu, wydaną w swoim czasie na mocy Okólnika Nr. 6 z dn. 8.VI.1921 r.

§ 16. W przypadku, gdy władza administracji ogólnej ustali, że cudzoziemiec jest dezerterem obcej armji, winna jako naczelną wzmiankę umieścić co następuje: „Okaziciel jest zbiegiem wojskowym".

§ 17. Ponieważ może się zdarzyć, że konsulat obcego państwa, nie zadawalniając się polską wizą powrotną, odmówi wizowania D. T. z powodu braku w nim wzmianki o prawie wyjazdu zagranicę, należy osobom, wyjeżdżającym z Polski z D. T., umieszczać w tym dokumencie po polsku i po francusku wzmiankę: „Ważny na wyjazd do wszystkich krajów"—„Valable pour tous les pays".

Strony 9—12.

§ 18. Rubryka: „Meldunki" przewidziana została dla notatek władz lub organów państw obcych na wypadek, gdyby obowiązujący w tych państwach system meldunkowy przewidywał notatki meldunkowe w dowodach osobistych.

Strony 13—32.

§ 19. Rubryka, „Wizy" służy dla wiz, wydawanych przez władze polskie i obce. W rubryce tej winny być umieszczane również — w braku miejsca gdzieindziej—stemple kontroli granicznej.

§ 20 Do wzmianek, o których mowa w §§ 15 i 16 oraz do wiz i stempli organów granicznych stosują się analogicznie uwagi podane w cz. A. § 4.

§ 21. Tryb postępowania, ustalony w cz. A § 5, należy stosować również do D. T.

VI.

Wypełnianie paszportów.

§ 1. W paszportach, wydawanych przez obce państwa własnym obywatelom (cz. I § 2), władze administracji ogólnej mogą umieszczać jedynie zezwolenia na pobyt, przewidziane w załącznikach do rozporządzenia o ruchu cudzoziemców, tudzież wzmianki urzędowe, ustalone w cz. V. A. § 2 p. p. 2, 6 i 7.

§ 2. W paszportach, wydawanych przez obce państwa cudzoziemcom (cz. I § 2), władze administracji ogólnej winny ponadto umieszczać w miarę potrzeby notatki urzędowe, ustalone w cz. V. A. § 2 p. p. 3, 4 i 5, ponieważ osoby, posiadające takie paszporty, nie czynią zadość przepisowi art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 1926 r. o cudzoziemcach, a tem samem podlegają ograniczeniom, przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów o pobycie cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

§ 3. Wizy, notatki urzędowe oraz stemple organów granicznych winny być umieszczane w paszportach w miejscu na nie przeznaczonem i przytem w sposób, wskazany w cz. V. A. § 4.

VII.

Zatrzymywanie dowodów osobistych.

§ 1. Praktykowane zatrzymywanie na pewien czas dowodów osobistych winno ustać, ponieważ krępuje to cudzoziemców w swobodzie ruchów, utrudnia stwierdzanie tożsamości, a w przypadkach zatrzymania paszportu wywołuje interwencje urzędów państw obcych.

§ 2. Jeżeli dla należytego załatwienia konkretnej sprawy, nie wyłączając spraw, będących przedmiotem postępowania karno-administracyjnego, potrzebne są dane, zawarte w dowodzie osobistym cudzoziemca, urzędnik, załatwiający taką sprawę, winien sam lub w drodze rekwizycji uzyskać potrzebne dane przez sporządzenie z dowodu osobistego stosownego odpisu, wyciągu, notatki czy streszczenia, w miarę potrzeby odpowiednio poświadczonego.

§ 3. Jeżeli cudzoziemiec z własnej woli składa lub nadsyła dowód osobisty, należy go zwrócić niezwłocznie właścicielowi po ewentualnem sporządzeniu odpisu potrzebnych danych.

§ 4. Wskazówki, podane w poprzednich trzech paragrafach, nie dotyczą przypadku, przewidzianego w cz. V—A, § 1 p. 13 (ostatnie dwa zdania), tudzież przypadków zatrzymywania dowodów osobistych przez władze i organa wymiaru sprawiedliwości, ponieważ te ostatnie przypadki są unormowane przepisami o postępowaniu karno-sądowem.

§ 5. Zakazu zatrzymywania dowodów osobistych nie należy również stosować: a) przy usuwaniu cudzoziemca z Rzeczypospolitej, jeżeli dowód osobisty usuwanego jest potrzebny dla uzyskania w nim wizy obcego konsulatu oraz b) w razie podejrzenia, że cudzoziemiec nie wyjedzie z Polski w terminie. Zatrzymany dowód osobisty winien być zwrócony na granicy, aby umożliwić cudzoziemcowi legalne jej przekroczenie. W razie zatrzymania dowodu osobistego, należy wydać pokwitowanie, które podlega odbiorowi przy zwrocie dowodu osobistego. W pokwitowaniu należy zaznaczyć, że dowód osobisty został zatrzymany w celu dopilnowania terminowego wyjazdu z Polski.

VIII.

Odbieranie dowodów osobistych.

§ 1. Przez „odbieranie" dowodów osobistych rozumie się — w przeciwieństwie do ich

„zatrzymywania" — pozbawienie cudzoziemców tych dokumentów nazawsze lub na czas nieokreślony.

§ 2. S. T. i D. T. winny być odbierane:

a) w razie nabycia obywatelstwa polskiego przy jednoczesnej utracie obywatelstwa obcego (równocześnie z wydaniem dokumentu, który stwierdza fakt nabycia obywatelstwa polskiego),

b) w razie zamiany posiadanego S. T. lub D. T. na nowy (jednocześnie z wydaniem nowego).

§ 3. Paszporty ulegają odebraniu:

a) jeżeli właściciel takiego dokumentu nabył obywatelstwo polskie i utracił obywatelstwo obce (równocześnie z wydaniem dokumentu, który stwierdza fakt nabycia obywatelstwa polskiego),

b) w razie zamiany paszportu na S. T. lub D. T. (równocześnie z wydaniem tymczasowego dowodu osobistego).

Uwaga: W przypadku, wskazanym pod b), należy wydać cudzoziemcowi poświadczenie odbioru, jest bowiem możliwe, że cudzoziemiec będzie miał możność uzyskać paszport po przedstawieniu dawnego lub uzyskać przedłużenie ważności odebranego. W poświadczeniu odbioru należy zaznaczyć, że wzamian odebranego paszportu wydano S. T. lub D. T. Zwracając odebrany paszport, należy żądać zwrotu wydanego poświadczenia odbioru, a w razie zagubienia go — pokwitowania dokonanego zwrotu.

§ 4. Odebrane tymczasowe dowody osobiste ulegają zniszczeniu przez przedziurawienie, przecięcie lub trwałe skasowanie.

§ 5. Do czasu zawarcia odmiennych porozumień z rządami obcemi, niszczenie paszportów jest niedopuszczalne, nawet gdyby osoba, której taki dokument został odebrany, posiadała obywatelstwo polskie.

§ 6. Odebrane dowody osobiste należy, do czasu zawarcia odmiennych porozumień z rządami obcemi, starannie przechowywać, o każdym fakcie odebrania zawiadamiając jednocześnie z podaniem powodu odebrania władzę, która zarejestrowała cudzoziemca. Jeżeli powodem odebrania dowodu osobistego było nabycie obywatelstwa polskiego, urząd, w którym była zarejestrowana dana osoba jako cudzoziemiec, winien usunąć ją z ewidencji cudzoziemców.

§ 7. Wskazówki, podane w powyższych paragrafach, nie dotyczą przypadków odbierania dowodów osobistych przez władze i organa wymiaru sprawiedliwości, ponieważ przypadki te są unormowane przepisami o postępowaniu karno-sądowem.

IX.

Postanowienia końcowe.

§ 1. Ponieważ w Polsce znajduje się wielu cudzoziemców, którzy otrzymali w różnym czasie od władz polskich dokumenty legitymacyjne (dowody osobiste) odmiennego typu, aniżeli S. T. lub D. T., wszystkie te dokumenty należy im wymienić na S. T. lub D. T. z zachowaniem wskazówek, podanych w niniejszej Instrukcji. Podobnie należy postąpić z wydanemi już S. T. oraz D. T., ponieważ nie są one wypełnione w sposób, unormowany w niniejszej Instrukcji. Terminu dla wymiany nie podaje się, aby nie obciążać urzędów nadmierną pracą; należy wszakże dążyć do tego, aby wymiana ta przeprowadzona została możliwie szybko.

§ 2. Przy wydawaniu tymczasowych dowodów osobistych należy korzystać z uprawnień, przysługujących z mocy art 22 p. 1 rozporządzenia o postepowaniu administracyjnem.

§ 3. O druki S. T. i D. T. tudzież o KSIĄŻKI TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH i druki podań według wzoru Nr. 2 należy zwracać się w ustalonym trybie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Wydział GB) z powołaniem się na niniejszą instrukcję.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Wzór Nr. 1.

(Karta tytułowa)

KSIĄŻKA TYMCZASOWYCH DOWODÓW OSOBISTYCH

za lata 19 — 19

WOJEWÓDZTWO ....

STAROSTWO ....

Strona Rok 19

1	2		3	4		5
Pozycja	Nazwa tymczasowego dowodu osobistego		Serja i numer blankietu	Właściciel(ka) tymczasowego dowodu osobistego.		UWAGI
				Nazwisko	Imię (imiona)	
	S. T.	D. T		a.	b.	

Wzór Nr. 2.

Podanie o tymczasowy dowód osobisty.

1*). Nazwisko .... z domu ....

I voto .... II voto ....

2*). Imię (imiona) ....

(Imię używane w życiu codziennem podkreślić)

3. Urodzony (a) w roku .... miesiącu, ... dniu

4. Miejsce urodzenia: miejscowość ....

okręg administracyjny ....

państwo ....

5. Narodowość ....

6*). Stan cywilny: wolny(a), żonaty, zamężna.

7*). a) Obywatel(ka) państwa ....

b) Obywatelstwo nieustalone.

c) Obywatelstwo nieustalone, ostatnio

8. Zawód — zatrudnienie ....

9*). Imię (ona) ojca .... matki

10**). Data opuszczenia Rosji: Rok miesiąc .... dzień ....

11**). Dawne miejsce zamieszkania w Rosji ....

12**). Prawo azylu w Polsce zostało mi przyznane w dn. .... 192...... r.

przez za Nr.

13. Obecny adres ....

14*). Dzieci w wieku poniżej lat 16, nie posiadające — określonego obywatelstwa — obywatelstwa polskiego, które proszę wpisać do mojego tymczasowego dowodu osobistego:

	Imiona	Data urodzenia	Płeć	Obywatelstwo
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				

*) Uwaga 1. Niepotrzebne rubryki, wyrazy lub litery przekreślić.

**) Uwaga 2. Wypełniają tylko uchodźcy rosyjscy.

15*). Żona: imiona ...

urodzona w roku ... miesiącu ... dniu ...

16. Posiadany dowód osobisty:

a) nazwa ...

b) wydany przez ...

c) data wydania ... Nr. ...

17. Dane, dotyczące mojej rejestracji w Polsce: Nr. Poświadczenia o rejestracji*) — Karty pobytu czasowego*) ...

wydanego(ej) przez ...

w dniu ... za Nr. ...

Dla potwierdzenia danych, zawartych w p. p. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 12, 14, 15 i 16 załączam następujące dokumenty ...

... oraz 2 swoje fotografje,

razem ... załączników.

Świadom(a) skutków prawnych z art. 16 p. p. 1, 2, 4 i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 13.VIII.1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465), z art. 22 p. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23.XII.1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996) i z art. 140 § 1 oraz art. 195 Kodeksu Karnego, prawdziwość danych, których nie mogę poprzeć żadnemi dokumentami, oraz autentyczność złożonych przy niniejszem dokumentów stwierdzam własnoręcznym podpisem.

... (Miejscowość i data) ... (Podpis cudzoziemca)

Potwierdzam otrzymanie pierwszego — II, III ... egzemplarza—duplikatu ŚWIADECTWA TOŻSAMOŚCI — DOWODU TOŻSAMOŚCI DLA CUDZOZIEMCA z dnia ...

Nr. ...

... (Miejscowość i data) ... (Podpis cudzoziemca)

Uwagi władz.

Wzrost ... Włosy ...

Oczy ... Twarz ...

Nos ... Znaki szczególne ...

Inne:

Miejsce na fotografję

*) Uwaga 1. Niepotrzebne rubryki, wyrazy lub litery przekreślić.

161.

OKÓLNIK Nr. 55

z dnia 16 września 1935 r.

o wykonaniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1935 r. o przemiale pszenicy i żyta.

(Nr. Apr. 39-7-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Celem zwiększenia spożycia wewnętrznego zbóż chlebowych—w związku ze stale kurczącemi się możliwościami zbytu zagranicą naszych nadwyżek tych zbóż — wchodzi w życie z dniem 1.X.1935 r. moje rozporządzenie o przemiale pszenicy i żyta z dnia 10.VII.1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 337).

Wedle tego rozporządzenia dopuszczone będą do obrotu na potrzeby konsumcji miejskiej mąka pszenna do 65% i żytnia do 55%. Przemiał na mąkę gorszych gatunków jest zakazany.

Wprowadzenie dolnej granicy przemiału nie oznacza, że mąka żytnia i pszenna musi być przemielana na jednolite gatunki, odpowiadające wskazanemu procentowi przemiału. Rozporządzenie dopuszcza wszelkie gatunki mąki pszennej i żytniej lepszej (jaśniejszej) w granicach wskazanej normy przemiału, t. j. byleby zmieściły się one w ramach wskazanego wyciągu procentowego z ziarna.

Poza wymienionemi gatunkami mąki, które będą mogły być w obiegu, dopuszczona będzie do obrotu zarówno żytnia jak i pszenna mąka razowa 90% pełna.

Gatunki mąki, których produkowanie dla celów odprzedaży jest zakazane, nie mogą być, w myśl brzmienia § 4 rozporządzenia, używane do przerobu w zakładach przemysłowych, a więc we wszystkich zakładach, produkujących dla dalszej odprzedaży.

Wyjątek stanowią tu własne gospodarstwa rolników, o ile nie będą prowadzić wypieku specjalne dla miast lub dla celów handlowych, a tylko na własny użytek.

Postanowienia § 5, tyczące przemiału pszenicy i żyta dla celów eksportowych, na potrzeby wojska oraz dla potrzeb specjalnych nadzorowane będą w miarę potrzeby, o czem wojewódzkie władze administracji ogólnej będą powiadamiane odrębnemi zarządzeniami.

Przemiał żyta i przenicy na potrzeby właściciela w młynach gospodarczych nie podlega żadnym ograniczeniom, o ile mąka otrzymana z takiego przemiału użyta będzie wyłącznie na potrzeby własne, nie może być natomiast przedmiotem obrotu handlowego w mieście. Dotyczy to również przetworów z tej mąki.

Kontrolę nad przestrzeganiem postanowień omawianego rozporządzenia wykonywać będą powiatowe władze administracji ogólnej, stosownie do § 6 rozporządzenia, przyczem należy mieć na uwadze:

1) dokonywanie kontroli w miejscach siedzib władz lub też za pośrednictwem władz lokalnych, urzędujących w miejscowości, której zakłady będą kontrolowane. Ma to na celu ograniczenie rozjazdów w związku z kontrolą do istotnie niezbędnego minimum;

2) w odniesieniu do młynów i innych zakładów prowadzących przepisaną rachunkowość należy w pełni korzystać z materjałów, dostępnych z ksiąg.

W odniesieniu do zakładów, nie prowadzących ksiąg rachunkowych, należy pobierać próby mąki i poddawać je ocenie przy udziale fachowych reprezentantów branżowych, a następnie, w wypadku podejrzenia o przekroczenie, kierować protokólarnie pobrane próby do najbliższego zakładu badania żywności do laboratoryjnego zbadania. Gdy orzeczenie zakładu potwierdzi podejrzenie, należy kierować sprawę do władz administracji ogólnej I instancji, jako orzekających, celem rozpatrzenia w pilnym trybie. W wypadku stwierdzenia przekroczenia i wydania orzeczenia karnego skazującego należy wykorzystać w pełni uprawnienia art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31.VIII.1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) co do konfiskaty towaru.

Przy kontroli młynów i zakładów przetwarzających mąkę należy zwracać baczną uwagę, aby znajdująca się w ich posiadaniu mąka była oznakowana zgodnie z wymogami § 7 rozporządzenia.

Plomby i etykiety nie mogą być usuwane z worków, aż do zupełnego ich opróżnienia, przyczem o obowiązku ujawnienia dostawcy mąki właściciele tych zakładów winni być wyraźnie powiadomieni.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia nie mogą być czynione od niego żadne wyjątki, należy zatem przestrzec właścicieli zakładów przetwarzających mąkę, aby w dozwolone do obrotu gatunki mąki zaopatrzyli się zawczasu, tak normując zakup mąki dawnych typów, aby całkowity jej zapas zużyty został do końca września r. b.

Ponieważ efekt gospodarczy rozporządzenia, do osiągnięcia którego w jak najpełniejszej mierze przywiązuję ogromne znaczenie, zależy od ścisłego wykonania jego przepisów, należy kontroli tej nadać jak najsurowszy charakter, aby jej brak nie rozluźnił obowiązków, wynikających z rozporządzenia, co wywołać może nietylko ujemne skutki gospodarcze, ale ponadto wpłynąć na trudność opanowania chaosu, jakim grozi nieuczciwa konkurencja ze strony przekraczających przepisy tego rozporządzenia.

Do pracy przy kontroli winne być w pełni użyte wojewódzkie komisje do badania mąki i pieczywa.

Z uwagi na wielką pomoc, jaką przy kontroli okazać może czynnik fachowy, należy poczynić próby aby udział w pracach kontroli wzięli ponadto reprezentanci lokalnych organizacyj młynarskich i piekarskich.

Należy przy użyciu lokalnych wpływów współpracę taką proponować i zapewniać ją, a to z uwagi na ogólno-państwowe i gospodarcze cele, jakim przepisy rozporządzenia mają służyć.

Z uwagi na brak specjalnych funduszów na koszta związane z kontrolą, należy położyć nacisk na zorganizowanie nadzoru w sposób jak najbardziej celowy i oszczędny, co przy wykorzystaniu możliwości istniejących przy innych pracach w terenie, winno zapewnić należytą kontrolę bez większych wydatków na ten cel.

Rezygnując ze sprawozdań o wynikach kontroli, zarządzam prowadzenie ewidencji wykrytych przekroczeń, aby w wypadku potrzeby materjały te mogły być zestawione i wykorzystane.

Natomiast należy przedłożyć Ministerstwu do dnia 30 IX. r. b. aktualną szczegółową kalkulację kosztów przemiału 100 kg. żyta na mąkę 55% ową oraz wypieku chleba ze 100 kg. tejże mąki, opracowaną na podstawie rzeczywistych kosztów w siedzibie Urzędu Wojewódzkiego.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

162.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 września 1935 r.

w sprawie gruntów nauczycieli szkół powszechnych.

(Nr. SS. 54-11-12).

Do

P. P. Wojewodów (z wyj. śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29.X.1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz 663) nie zawiera postanowień objętych art. 44 dawnej ustawy uposażeniowej, dotyczących obowiązku gmin dostarczania kierownikom (samoistnym nauczycielom) publicznych szkół powszechnych możliwie 2 mórg ornego gruntu.

W związku z tym nowym stanem prawnym gminy przystępują jakoby masowo do odbierania tych gruntów gminnych, nie uwzględniając niejednokrotnie nawet potrzeby umożliwienia nauczycielstwu dokonania zbiorów.

Na skutek wysuniętych przez niektórych P. P. Wojewodów spostrzeżeń wiążących się z zaznaczonem wyżej zjawiskiem, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, że uważa za wskazane pozostawienie i przydzielanie nadal nauczycielom na tych samych warunkach gruntów gminnych, które dotychczas użytkowali bezpłatnie, gdy obszar przypadający na 1 nauczyciela nie przekracza 2 morgów, bądź wydzierżawianie im tych gruntów na dogodnych warunkach.

Wyjaśnienie powyższe nie dotyczy gruntów użytkowanych przez nauczycieli na podstawie fundacyj i umów legalnie dotąd istniejących.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

163.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 września 1935 r.

o udziale centralnych zrzeszeń samorządowych w akcji oddłużenia związków samorządowych.

(Nr. S. G. 23-169-1).

Do

P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.X.1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) stworzyło podstawy dla oddłużenia związków samorządowych i uporządkowania ich gospodarki finansowej. Na wykorzystaniu możności, jakie w zakresie oddłużenia daje to rozporządzenie, powinno niewątpliwie zależeć przedewszystkiem samym związkom samorządowym, które też—zgodnie z art. 17 rozporządzenia — mogą występować z odpowiedniemi wnioskami do wojewódzkich komisyj oszczędnościowo-oddłużeniowych. Okazuje się jednakże, iż związki samorządowe w akcji oddłużeniowej, podjętej już przez wspomniane komisje, zachowują się naogół biernie i nie przejawiają własnej inicjatywy, oczekując raczej wykonania całej pracy oddłużeniowej przez komisje.

Taki stan rzeczy wpływa hamująco na tempo akcji oddłużeniowej, a w rezultacie może spowodować, że niektóre związki samorządowe nie odniosą właściwych korzyści z rozporządzenia, według niego bowiem postępowanie oddłużeniowe, jeśli ma mieć skutki prawne, musi być wszczęte przed dniem 1 kwietnia 1936 r. Niezależnie zaś od tego przepisu nasuwa się uwaga, że plan oddłużenia związku samorządowego musi znaleźć odpowiedni wyraz w jego budżecie, powinien przeto być ustalony przed rozpoczęciem roku budżetowego 1936/37, jeśli w tym roku ma być realizowany.

Na powyższe okoliczności zechcą P. P. Wojewodowie i P. P. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych zwrócić uwagę podległych ich nadzorowi zarządów związków samorządowych i wezwać je do intensywnej współpracy w akcji oddłużeniowej. Należy im przytem wyjaśnić, że nie wystarczy — jak to czynią niektóre związki samorządowe — zgłosić jedynie w ogólnej formie do komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej

wniosek o zastosowanie postępowania oddłużeniowego, czy też takich lub innych ulg w spłacie zobowiązań, a należy sprawę tę ująć w jak najbardziej konkretnej formie i wykazać z jednej strony, że zastosowanie projektowanych ulg pozwoli zacząć gospodarować normalnie, a z drugiej strony — że zarząd związku samorządowego uczynił wszystko możliwe dla usprawnienia gospodarki tegoż związku.

Ponieważ opracowanie tego rodzaju konkretnych wniosków, równoznacznych z projektem planu oddłużenia względnie projektem zrównoważonego budżetu, w wielu przypadkach będzie rzeczą trudną, a nie zawsze można będzie liczyć na pomoc w tym względzie ze strony władzy nadzorczej, komisyj oszczędnościowo-oddłużeniowych i Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorjalnego — wobec rozmiaru pracy, jaką one mają do spełnienia w związku z akcją oddłużeniową, przeto za celowe i wskazane należy uznać korzystanie przez związki samorządowe przy opracowywaniu planów oddłużenia z personelu pracowniczego Związku Miast Polskich i Związku Powiatów R. P., które to instytucje oświadczyły wobec Ministerstwa Spraw Wewnętrznych gotowość służenia związkom samorządowym tego rodzaju pomocą. Pomoc ta wyrażałaby się w przygotowaniu odpowiednich materjałów dla postępowania oddłużeniowego przed wojewódzkiemi komisjami oszczędnościowo - oddłużeniowemi i — poza ewent. dietami i kosztami podróży dla pracowników wymienionych zrzeszeń samorządowych — nie pociągnęłaby dla związków samorządowych innych wydatków.

W przypadkach korzystania z pomocy Związku Miast względnie Związku Powiatów powinien odnośny związek samorządowy powiadomić o tem bezpośrednią swoją władzę nadzorczą oraz przewodniczącego wojewódzkiej komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej i Związek Rewizyjny Samorządu Terytorjalnego (w Warszawie, ul. Moniuszki 1-a), a to celem uniknięcia równoczesnego podejmowania prac w tym samym zakresie przez różne czynniki.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

164.

PISMO OKÓLNE

z dnia 16 września 1935 r.

o sposobie zgłaszania zarządom gmin do rejestrów poborowych uczniów szkół, kształcących na oficerów zawodowych, korpusów kadetów, szkół podoficerskich oraz orkiestr wojskowych

(Nr. Wojsk. A-1-8-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje załączony rozkaz z załącznikiem do wiadomośc i wydania zarządzenia w myśl p. 5 rozkazu.

Okólnik Min. Spraw Wewn. Nr. 119 z dn. 10 IX 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 16 poz. 191) uchyla się.

Za DYREKTORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT UZUPEŁNIEŃ
Nr. 1006-12/I. Org.
Warszawa, dn. 6.IX.1935 r.

Załącznik do pisma ok. Nr. Wojsk. A-1-8-1.

Celem zabezpieczenia terminowego wykonania obowiązku zgłoszenia się do rejestru poborowych i ponownej rejestracji, przewidzianego w art. 24 i 26 ustawy o powsz. obow. wojsk. (Dz. Rozk. Nr. 8/34), Pan Generał — Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych zarządza:

1. Komendanci szkół, kształcących na oficerów zawodowych, komendanci Korpusów Kadetów, komendanci szkół podoficerskich dla małoletnich oraz kapelmistrze orkiestr wojskowych są obowiązani corocznie zgłaszać właściwym zarządom gmin nazwiska oraz dane personalne tych uczniów (elewów), będących w szkole (korp. kad., orkiestrze), którzy w danym roku ukończyli lub ukończą 18 wzgl. 20 lat życia.

2. Zgłoszenia te mają być uskutecznione przez przesłanie zarządowi gminy, właściwemu dla miejsca zamieszkania ucznia (elewa), wykazu według załączonego wzoru.

3. Wykaz, obejmujący uczniów (elewów), kończących 18 lat życia, należy zatytułować: **„Wykaz uczniów (Szkoły Podchor. . . . . . Korp. Kadetów Nr. . . . . Szkoły Podoficerskiej Piechoty (Lotnictwa)** dla małoletnich w . . . . . względnie orkiestry . . . . . p. p.), **podlegających obowiązkowi zgłoszenia się do rejestru poborowych“.**

Wykaz ten ma być zarządom gmin przesłany corocznie najdalej do dnia 10 września.

4. Wykaz obejmujący uczniów (elewów), kończących 20 lat życia, należy zatytułować: **„Wykaz uczniów (Szkoły Podchor . . . . . . Korpusu Kadetów Nr. . . . Szkoły Podoficerskiej Piechoty (Lotnictwa) dla małoletnich lub orkiestry . . . . p. p.), podlegających obowiązkowi zgłoszenia się do ponownej rejestracji“.** Wykaz ten należy zarządom gmin przesłać corocznie najdalej do dnia 1 października.

5. Dla zgłoszonych uczniów (elewów) prześlą zarządy gmin zaświadczenie o wpisaniu do rejestru poborowych wzgl. o wykonaniu obowiązku ponownego zgłoszenia się do rejestracji, które jest dla danego ucznia dowodem o stosunku do powsz. obow. wojskowego.

6. **W związku z powyższem traci moc obowiązującą rozk. M. S. Wojsk. Dep. Uzup. Nr. 1006-12/I. Org. 32 z dnia 29.IX.1932 r.**

1 zał.

SZEF DEPARTAMENTU UZUPEŁNIEŃ
(—) *Smykal* płk. dypl.

Otrzymują:

D-cy OK. Nr. I—X do wykonania
Komendanci Szkół Podchor.: Piech., Sap., San. — do wykonania
Komendanci Centrów Wyszk.: Kaw., Art., Lotn., Techn. Lotn., Łączn. — do wykonania.
Komendanci Korp. Kadetów Nr. 1, 2, 3 — do wykonania
Komendanci Szkół Podof. Piech dla Małoletnich — do wykonania
Komendant Szkoły Podof. Lotn. dla Małoletnich — do wykonania
Min. Spraw Wewn. (Biuro Wojsk.) do wiadomości.

Załącznik do rozk. M. S. Wojsk. Dep. Uzup. Nr. 1006-12/I. Org. 35

„Szkoła Podchor. ...."
„Korpus Kad. Nr. ...."
„Szkoła Podoficerska Piechoty (Lotnictwa) dla Małoletnich" lub „pułk piechoty".

(miejscowość) (data)

L. p.	NAZWISKO I IMIĘ	Data i miejsce urodzenia	Imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki a) czy żyją, b) zawód ojca, a jeśli nie żyje — matki	Miejsce zamieszkania rodziców lub ich prawnych zastępców	Miejsce zamieszkania (pobytu) rejestrowanego	Wyznanie	Stan cywilny	Kary administracyjne i sądowe	Uwagi: (Od kiedy w szkole, korpusie wzgl w orkiestrze)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Uwaga: Rubryki 2, 3, 4, 7 — należy wypełnić na podstawie metryki urodzenia, podając jednocześnie w rubryce 10 (Uwagi) nazwę parafji lub urzędu stanu cywilnego, w którym sporządzony został akt urodzenia.

(Format: 210×148 cm.)

Podpis

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.